

Kära Frida-släktingar och Frida-vänner: VÄLKOMNA

Vi sörjer Frida,
den levande – skapande – älskade, nyss 24 år.

Vår vackra – söta – litterära – DJ-ande – tuffa Frida
som sökte sin väg i livet.

Frida, du har berört så många, och skrivit så mycket.
Hjälp oss att minnas den **friska och skapande och omtänksamma** Frida!

Vi behöver er hjälp, för trots allt är en förälder lite perifer för en ungdom som flyttat hemifrån för 4 år sen, för att på egen hand finna sin egen livsform.

- Skriv era namn i Fridas "gästbok" här (eller rättare minnesbok), gärna med er e-postadress, och kanske något minnesord om ni känner för det.
 - Berätta gärna minnen när vi fått maten om ni känner för det
- för varandra eller i mikrofonen – eller i mail sen.
-

Jag tror att Frida kämpade med
- att formulera en livsform och identitet för sig,
- och att passa in i olika sammanhang, som skilde sig åt.

Du ville söka och formulera din livsstil genom skrivandet.
Du skrev mycket och överallt (bl a i din skrivarstuga i Gårdsby).
- Men den idealbilden och visionen var tydligen också sårbar.

Som nära anhörig tänker vi nu mycket på den svåra hösten:

Sjukdomen, din depression, tog bort alltmer av det liv du ville,
ett liv med skrivande och dynamiska relationer.

Det var kanske i somras du började känna tvivel på din förmåga och kanske oro för framtiden, - och gick sen in en alltmer tärande depression under hösten.
Efterhand kvävde den mycket av ditt språk, och då upphörde mycket av skrivandet.

Du fick svårt att besluta dig om allting, även vardagssaker.
Du skrev att "*allt bara växer i högar. Kaoset brer ut sig*".

Frida ringde ibland Karin flera gånger om dagen om praktiska beslut i vardagen.
Eller mina långa Frida-samtal under hösten, t ex via Skype, med många pauser, där Frida letade efter ord och din åsikt.
Om vi diskuterade något för att hjälpa dig ta ställning, tvivlade du genast på det igen.

Det blev efterhand lite som en glaskupa mellan dig och oss andra; kontakter och förståelse blev lidande, du sa rätt lite. I slutet av oktober och november, tror jag att vi inte kunde påverka dig längre så mycket genom ord.

Vi är bara föräldrar. Och vi förstod nog länge inte vidden av din kris, eftersom den egentligen rörde livsstilen. Bilden, hos oss, av en svår depression växte fram under hösten, och vi kände länge att vi inte kunde få dig att hjälpa dig själv i kontakt med vården i Stockholm (som du inte trodde på).

Det är svårt att ingripa mot en myndig person, som inte kan ta vara på sig själv på bästa sätt.

Men ni ska veta att vi föräldrar till sist kände **framtidshopp** – men tydligen inte du Frida – när du efter din födelsedag kom ner - och var kvar - i Växjö,
- till en behandling skulle börja så att du sen skulle kunna ta itu med ditt liv och framtid,
- och en eventuell halvtidskurs i Växjö i vår, som verkade locka,
då såg vi föräldrar ett ljus i tunneln. - Men det såg inte du Frida.

Min liknelse om detta är att vi efter många många försök lyckats få upp något litet - Dig Frida - i händerna, – men plötsligt var det borta igen...

Man **kan** tänka att kanske så lite hade behövts för att rädda dig denna gång, olika variationer som hade "stört" din väg mot slutet.

Och man **kan** tänka, att jag som förälder ännu mer skulle ha bekräftat och kramat dig Frida, - och kanske inte gett så många råd, som man gör som förälder.

← → Vi hade en Frida-relation med förtroende, även om vi inte var överens i allt.

Men, nu vi ska tänka mycket på **dig, den friska och skapande** Frida.

Ditt författande, som var i vardande, dina betraktelser, undersökningar och försök, bemästrande språket.

– Tror ni inte att vi hade fått höra av Frida i media-sverige om hon hade fått ihop det så hon kunde leva?

Vi sörjer - och minns - Frida,
den levande – skapande – älskade, nyss 24 år,
som sökte sin väg i livet.

Kanske kan vi föräldrar trösta oss lite med att Frida nu trots allt kan ha fått – Frid.

Hjälp oss nu allihop att få fram: bilden av Frida.

För - det är så tyst från Frida nu. - - - - -

Strax kommer får ni höra lite om det praktiska idag av Fridas goda vänner,
Tuva och Helena.

Men först tolkas Fridas egna ord av Mary Lou Ward.

– **Tack**